Σεραφεὶμ τοῦ Πισσιδείου μετὰ συγγράμματος Εὐστρατίου τοῦ Ἀργέντου, ὅπερ ἐπιγράφεται „Βιβλίον καλούμενον Ῥαντισμοῦ Στηλίτευσις," ἐν Λειψίᾳ 1758 σελ. 230—248. Ἐξεδόθη δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Hergenroether ὡς ἀνέκδοτον ἐν Monumenta graeca ad Photium. Ratisbonae 1869 σελ. 84—138.

Νικήτας Παφλαγών συνεχρόνησε τῷ Πατριάρχῃ Φωτίῳ, καθ' οὗ πολλὰ ἔγραψε συκοφαντικῶς ἐν τῷ βίῳ τοῦ Πατριάρχου Ἰγνατίου. Ὁ μὲν Λαββέος λέγει ὅτι κατήγετο ἐκ Παφλαγονίας, ὁ δὲ Καβέος ὀνομάζει αὐτὸν Βυζάντιον, ὁ δὲ Ἀλλάτιος λέγει ὅτι ἐγένετο ἐπίσκοπος τῶν ἐν Παφλαγονίᾳ Δαδύβρων. Λέγεται ὅτι ἔζη ἔτι μετὰ τὸ ἔτος 900 (α). Μήπως ἐστὶν ὁ αὐτὸς τῷ ἀνωτέρω Νικήτᾳ; Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 208 καὶ 353 χειρογράφῳ τῆς ἐν Μόσχᾳ βιβλιοθήκης τῆς ἱερᾶς Συνόδου σώζεται „Νικήτα Παφλαγόνος τοῦ φιλοσόφου, τοῦ καὶ Δαβίδ, ὅτι τῇ ιγ' τῆς σελήνης πρὸ μιᾶς τοῦ νομικοῦ πάσχα τὸ μυστικὸν τοῦ Κυρίου γέγονε δεῖπνον, καὶ οὐ τὸν ἀμνὸν τότε μετὰ τῶν μαθητῶν ἔφαγεν ὁ Χριστός". Ἰστέον ὅτι τὸ κατὰ ἀζύμων σύγγραμμα τοῦτο ἐξεδόθη ἐν Βιέννῃ τῷ 1630 ἔτει ὑπὸ Κορδερίου ἐπ' ὀνόματι Ἰωάννου τοῦ Φιλοπόνου μετὰ ἑπτὰ ἐξηγητικῶν λόγων τοῦ αὐτοῦ Φιλοπόνου εἰς τὴν κοσμογονίαν τοῦ Μωϋσέως. Ἀλλ' ἔστιν ἀναμφίβολον ὅτι τὸ σύγγραμμα δὲν ἀνήκει τῷ Φιλοπόνῳ.

Σισίνιος Μάγιστρος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, Νικόλαον τὸν Χρυσοβέργην διαδεξάμενος ἐν ἔτει 995, ἀνὴρ ἐλλόγιμος καὶ σοφὸς περὶ τὰ θεῖα καὶ τὴν τῶν νόμων ἐπιστήμην, καὶ τῆς ἰατρικῆς εἰδήμων, ὃς ἰθύνας τὴν ἐκ-

(α) Fabricii Biblioth. graec. τομ. 7 σελ. 747 καὶ Cave ἔνθα ἀνωτέρω.